

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 25 octombrie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2021, declarat de avocata Rodica Cojocar, în numele inculpatului

Guriev Serghei XXXXXX.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

instanța de apel:

03.08.2020 - 25.10.2021,

instanța de recurs:

16.11.2021 - 14.12.2021,

02.03.2022 - 30.03.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 25 octombrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Guriev Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 25.10.2021.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 24 noiembrie 2020, ora 21.30, inculpatul Guriev S., aflându-se pe XXXXXX, XXXXXX, în apropierea casei cu nr. 100, adică într-un loc public, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând prin conținutul lor o obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, fără careva motive temeinice, a aplicat violență fizică față de Țurcan A., în cadrul căruia i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, iar apoi i-a aplicat două lovituri cu o bară metalică în regiunea capului, cauzându-i astfel lui Țurcan A., conform raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202010D0013 din 18.01.2021, leziuni corporale sub formă de două plăgi superficiale ale capului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Dat fiind că aceste probe dovedesc vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism agravant, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 78, 81 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că acesta a fost judecat anterior prin sentința Judecătorei Bălți din 22.03.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 9 luni închisoare, prin sentința nedefinitivă a Judecătorei Bălți din 22.02.2021 în baza art. 27, 187 alin. (2), 186 alin. (2), 186 alin. (4), 84 alin. (1) Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, prin sentința Judecătorei Soroca din 20.08.2021 în baza art. 217¹ alin. (3), 322 alin. (1), 84 alin. (1), (4) Cod penal la 5 ani 6 luni închisoare, cu privare de dreptul de a ocupa funcții, de a exercita activități ce implică gestionarea substanțelor narcotice pe termen 5 ani, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii.

Totodată, instanța a conchis a nu aplica prevederilor art. 84 alin. (4), 85 Cod penal, deoarece sentința Judecătorei Soroca din 20.08.2021, fiind contestată, n-a intrat în vigoare, chestiunea privind cumularea pedepselor urmând a fi clarificată la etapa executării sentințelor, conform art. 469-472 din Titlul II Capitolul VI Cod de procedură penală.

3. Avocata Rodica Cojocar a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelanta a invocat că, cauza a fost examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer.

Pedeapsa aplicată de instanța de fond este prea aspră proporțional cu fapta comisă și cu prejudiciul cauzat.

Or, instanța de fond nu a motivat necesitatea aplicării unei pedepse reale, interpretând greșit prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că pedeapsa aplicată de prima instanță este legală, întemeiată, echitabilă și în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, precum și cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind în concordanță cu personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

Argumentele apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului și stabilirea unei pedepse mai blânde sunt nefondate.

Ori, în corespundere cu prevederile art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, împrejurările obișnuite fiind cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, ele nefiind considerate drept excepționale. În acest aspect, ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Însă, careva circumstanțe excepționale pentru a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal nu au fost stabilite.

Mai mult, inculpatul nu este la prima abatere penală, fiind condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Bălți din 22.03.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 9 luni închisoare, prin sentința Judecătoriei Bălți din 22.02.2021 în baza art. 27, 187 alin. (2), 186 alin. (2), 186 alin. (4), 84 alin. (1) Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, prin sentința Judecătoriei Soroca din 20.08.2021 în baza art. 217¹ alin. (3), 322 alin. (1), 84 alin. (1), (4) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu privire de dreptul de a ocupa funcții, de a exercita activități ce implică gestionarea substanțelor narcotice pe termen 5 ani, care, fiind contestată, nu-i definitivă.

Astfel, pedeapsa anterioară cu închisoare nu și-a produs efectul și nu a fost suficientă pentru inculpat, care nu s-a corectat, a comis infracțiunea incriminată și, ulterior a săvârșit alte două infracțiuni.

Totodată, argumentele apărării nu constituie temei de casare a sentinței și de aplicare a unei pedepse mai blânde, care a fost just individualizată, cu respectarea

prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, privind reducerea cu o treime a pedepsei închisorii, ținând cont că cauza s-a judecat în baza probelor administrate de organul de urmărire penală, fiind respectat principiul prevăzut în art. 4 Cod penal.

O pedeapsă penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopului pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă neechitabilă generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Deci, scopul legii penale poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, care ar atinge scopul de reeducare a inculpaților, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Prin urmare, argumentele invocate în apelul declarat sunt nefondate, iar soluția instanței de fond privind determinarea pedepsei este echitabilă atât persoanei inculpatului cât și circumstanțelor de fapt și de drept, nefiind necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată.

5. Avocata Rodica Cojocar declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta invocă că în cadrul examinării cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut vina pe deplin și s-a căit sincer.

Pedeapsa aplicată de instanța de fond este prea aspră proporțional cu fapta comisă și cu prejudiciul cauzat.

Or, instanța de fond a dat o apreciere juridică corectă probelor administrate, însă, fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, interpretând greșit prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, care stipulează ca persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se

atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4., din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, ultima pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, dar a comis o infracțiune gravă, care prevede în exclusivitate pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, anterior a mai fost condamnat, lipsesc circumstanțe atenuante, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă, aplicarea unei pedepse mai blânde, ar reprezenta o soluție inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 79 alin. (1) Cod penal, 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau

reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rodica Cojocar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2021, în privința inculpatului Guriev Serghei XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico